

Wieczne rozmowy o sztuce
wieczór sześćdziesiąty piąty

O ogrodach Sztuka ogrodów / Ogrody w sztuce

Grażyna Niezgoda / wykład multimedialny

29 marca (wtorek) 2022, godzina 17:00

wstęp wolny / zapraszamy

Projekt realizowany we współpracy z Przemyskim Uniwersytetem Trzeciego Wieku

Wieczne rozmowy o sztuce / projekt cyklicznych spotkań artystów, krytyków i historyków sztuki z publicznością. Celem jest otwarta dyskusja o wybranych aspektach sztuki, analiza pojedynczego dzieła, przesłania, konstrukcji, materii czy warsztatu, a także promocja wydawnictw i wydarzeń artystycznych

Wieczne rozmowy o sztuce
współpraca z Przemyskim Uniwersytetem Trzeciego Wieku

wieczór sześćdziesiąty piąty

O ogrodach
Sztuka ogrodów
Ogrody w sztuce

Grażyna Niezgoda
wykład multimedialny

29 marca (wtorek) 2022, godzina 17:00
Galeria Sztuki Współczesnej w Przemysku
T. Kościuszki 3; T: 16 678 3881

Raj. Nieomal w każdej kulturze ogród był metaforą lepszego życia po śmierci, bo jak przedstawić niekończące się szczęście inaczej niż jako przebywanie w naturze - ale uporządkowanej, doskonałej, bezpiecznej? Eden - symbol utraconej więzi z przyrodą, z obfitością, z dostatkiem, zerwanej umowy z bogiem. Raj - cudowna nagroda za życie pełne chorób, wyrzeczeń, przemocy i upokorzeń.

Królewskie ogrody mezopotamskie - początek światowej sztuki ogrodowej; egipskie - zapowiedź nowego, lepszego życia; arabskie - metafora raj, przedsionek nieba; ogrody klasztorne - miejsca modlitwy i szczęścia pracy z roślinami; japońskie - miejsca medytacji; ogrody renesansowe - uporządkowane dzieła symetrii, podziwu dla doskonałości natury, kontemplacji i poszukiwania ideału; barokowe - popis pychy i przepychu ale też panowania nad naturą oraz ich przeciwieństwo - swobodny, krajobrazowy park angielski.

Obfitość owoców i warzyw, niewyraźne piękno kwiatów, moc ziół, zamieranie i odradzanie się życia wciąż na nowo - to wszystko niesie wiele znaczeń i możliwości doznań - od najprostszych do metafizycznych. Wystarczy przywołać *hortus conclusus* (ogród zamknięty) - otoczony murem, był w średniowieczu odwołaniem do „nietkniętego łona” Matki Bożej, które pozostało bez skazy. Sadzono w nim głównie poświęcone Marii róże.

Trafiały więc ogrody na karty miniatur, na tapiserie i na płótna, były przedstawiane w akwarelach i witrażach. Pamiętamy trawy Albrechta Dürera, bukiety Jana Bruegla, ogród rozkoszy ziemskich Hieronimusa Boscha, piękne ziemskie raje Claude'a Moneta i Józefa Mehoffera. Przypominają się obrazy Pierre-Auguste Renoira, Vincenta van Gogha, Gustava Klimta, Władysława Podkowińskiego i wielu innych.

O Semiramidzie, która nie miała wiszących ogrodów, o mistrzach ogrodnictwa oraz o największych ogrodnikach wśród artystów - opowiem - zapraszam Grażynę Niezgoda.

Grażyna Niezgoda / fotografka, antykwariuszka, galerzystka, krytyczka sztuki, rzeczoznawczyni Ministra Kultury w specjalizacji: ocena i wycena dzieła sztuki; biegła sądowna z zakresu sztuki i antyków.

Zorganizowała 22 wystawy indywidualne fotografii. W 2007 roku odbyła się wystawa "Twarze między wierszami, książki ilustrowane fotografiami Grażyny Niezgody". W roku 2010 wraz z Kazimierzem Wiśniakiem opublikowała album "Narodziny obrazu". Jej prace prezentowano m.in. w albumach "Sztuka fotografii", "Fotografowie", "Mistrzowie polskiego pejzażu".

ZAPRASZAMY